

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **H., spoločnosť s ručením obmedzeným, K.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. J. H., advokátom, S., proti žalovanému: **M. K., S.**, IČO: X., právne zastúpenému JUDr. E. K., advokátkou, H., **o zaplataenie 44 455,08 Eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. októbra 2011 č. k. 43Cob 207/2011-176, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania vo výške 520,48 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Zvolene rozsudkom zo dňa 17. 05. 2011 č. k. 9Cb 61/2010-152 návrh žalobcu zamietol a zaviazal ho zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 5 420,72 Eur na účet právnej zástupkyne žalovaného v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na Okresný súd Zvolen dňa 26. 10. 2010 sa domáhal žalobca proti žalovanému zaplataenia istiny 4 455,08 Eur titulom náhrady škody a ušlého zisku, ktorý zavinił žalovaný.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca ako zhotoviteľ a žalovaný ako objednávateľ uzavreli dňa 09. 11. 2007 zmluvu o dielo č. 8/2007 na dodávku stavby „K. - kanalizácia ul. D. Štúra.“. Cena diela bola dohodnutá vo výške 2 784 637,90 Sk, čo je 92 433,04 Eur. Žalobca sa zaviazal začať s výstavbou do jedného týždňa odo dňa písomného vyzvania žalovaným ako objednávateľom a termín ukončenia stavebných prác bol dohodnutý do jedného roka od začatia stavby. Žalobca začal s prácami na stavbe dňa 14. 12. 2007 bez toho, aby mu žalovaný zaslal písomnú žiadosť - výzvu

na začatie výstavby diela a bez toho, aby mu žalovaný stavenisko odovzdal. Zápis o prevzatí staveniska v stavebnom denníku zo dňa 14. 12. 2007 je podpísaný len zo strany žalobcu ako zhotoviteľa. K pozastaveniu prác na stavbe došlo na základe písomného pokynu stavebného dozoru Ing. V. M. zo dňa 20. 02. 2008. Po pozastavení prác sa na stavbe ďalej nepracovalo, a žalobca listom zo dňa 10. 09. 2008 oznámil žalovanému, že zmluvu o dielo č. 8/2007 zrušuje z dôvodov pozastavenia prác na stavbe a vzhľadom k tomu, že od februára 2008 nedostal od objednávateľa žiadne vyjadrenie ohľadom ďalšieho postupu prác. V tomto liste tiež oznámil žalovanému, že materiál v celkovej hodnote 200 529,-- Sk bude vyfakturovaný vrátane skladovej prirážky za 7 mesiacov až do doby, pokiaľ si ho žalovaný neprevezme. Tento list, ktorý bol doručený žalovanému dňa 10. 09. 2008, považoval súd prvého stupňa za odstúpenie od zmluvy. Po zhodnotení zisteného skutkového stavu dospel súd prvého stupňa k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný. Žalobca podľa súdu neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by žalovaný porušil právnu povinnosť zo zmluvy o dielo, ktorú uzavrel so žalobcom, rovnako nepreukázal, aká škoda žalobcovi vznikla a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. V konaní bolo preukázané, že žalobca vykonával práce v rozpore s projektom, hoci súd považoval za potrebné uviesť, že pokiaľ by sa práce boli vykonávali podľa projektu, došlo by k stretu s inžinierskymi sieťami. Žalobca mal v takomto prípade postupovať v zmysle ust. § 552 Obchodného zákonníka a bez zbytočného odkladu to oznámiť žalovanému, čo však neurobil. Súd prvého stupňa poukázal aj na ust. § 552 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého v prípade vzniku skrytých prekážok, pokiaľ zhotoviteľ neporušil svoju povinnosť zistiť pred začatím vykonávania diela tieto prekážky, nemá žiadna zo strán nárok na náhradu škody a zhotoviteľ má nárok na cenu za časť diela, ktorú do doby odhalenia skrytých prekážok vykonal. Súd prvého stupňa uviedol, že pokiaľ sa žalobca domáha voči žalovanému ušlého zisku tak, ako tento nárok špecifikoval v priebehu súdneho konania, mala byť v tomto výpočte už zahrnutá aj cena za materiál, ktorý mal byť na dielo použitý. Súd prvého stupňa preto považoval návrh žalobcu za nedôvodný a zamietol ho v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Na odvolanie žalobcu odvolací súd napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 520,26 Eur. Po zhodnotení skutočností, zistených z predloženého spisu, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa v tejto veci na základe rozsiahleho

dokazovania dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalobca nepreukázal predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu tak, ako to tvrdil. Samotné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti hodnotenia dôkazov a právneho posúdenia je možno stručné, odvolací súd však nepovažuje jeho rozsudok za nepreskúmateľný a ani za nepresvedčivý. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca v tomto prípade nepreukázal splnenie predpokladov pre náhradu škody voči žalovanému. Žalobca predovšetkým nepreukázal, že žalovaný porušil konkrétnu povinnosť z uzavretej zmluvy, resp. že porušil povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona. Rovnako odvolací súd súhlasí s tým, že žalobca nepreukázal vznik škody, náhrady ktorej sa domáhal v tomto konaní, a to tak škody skutočnej, ale ani ušlého zisku. Odvolací súd súhlasí s tvrdením žalobcu v tom, že pre rozhodnutie tejto veci nie je podstatné, či odstúpenie žalobcu od zmluvy o dielo bolo platné alebo nie. Podstatné však je, že žalobca nepreukázal porušenie povinností zo strany žalovaného, v príčinnej súvislosti s ktorým mala žalobcovi vzniknúť udávaná škoda. Z vykonaného dokazovania je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že žalovaný bol ochotný odkúpiť od žalobcu nezabudovaný materiál v hodnote 5 593,72 Eur, žiadal však, aby mu žalobca tento materiál najprv dodal, zatiaľ čo žalobca trval na zaplatení faktúry s tým, že po zaplatení ceny za tovar žalovanému tento privezie. Napokon však medzi účastníkmi konania k dohode nedošlo. Stavebný materiál sa teda nachádza u žalobcu a jeho hodnota, resp. cena, ktorú za tento materiál žalobca zaplatil svojim dodávateľom, nie je podľa názoru odvolacieho súdu škodou, za ktorú zodpovedá žalovaný. Keďže žalobca nepreukázal prvý a základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu žalovaného, a to porušenie povinnosti z uzavretej zmluvy, nemá voči žalovanému nárok ani na náhradu ušlého zisku. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia taktiež uviedol, že pokiaľ žalovaný namieta proti výške priznaných trov prvostupňového konania, odvolací súd ho upozorňuje, že odvolanie nepodal, a preto nie je dôvod skúmať rozsudok súdu prvého stupňa v tomto smere. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote dovolanie, v ktorom napadol rozsudok krajského súdu s poukazom na to, že v konaní došlo k vadám podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., nakoľko mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ svoje dovolanie dôvodí aj s poukazom na ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože rozhodnutia súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Má za to, že odvolací súd porušil zákon, keď v zmysle ust. § 214 ods. 1 písm. c/ O. s. p. nenariadil predseda senátu pojednávanie z dôvodu, že bolo potrebné zopakovať a doplniť dokazovanie (aj o navrhnuté znalecké dokazovanie), čím odňal žalobcovi možnosť konať pred odvolacím súdom. Žalobca zdôraznil, že v konaní riadne preukázal porušenie zmluvných povinností žalovaným, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, ktoré skutočnosti boli prednesené právnym zástupcom žalobcu na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 15. 03. 2011, s ktorými skutočnosťami sa však súdy riadne nevyporiadali. Žalobca dodal, že odôvodnenie napadnutého rozsudku, ale aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, nemá úplný podklad vo vykonanom dokazovaní, je podané v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania, uvádzané dôkazy sú hodnotené nevyvážené a neobjektívne v neprospech žalobcu, čím bola porušená rovnosť strán. Podľa žalobcu, žalovaný zastavil práce na kanalizácii bez akéhokoľvek zdôvodnenia, neuviedol presnú príčinu zastavenia prác, pričom podľa čl. V bod 4 predmetnej zmluvy o dielo, bol za zabezpečenia stavebného povolenia zodpovedný žalovaný. Žiadny záznam stavebného dozoru žalovaného v stavebnom denníku nepreukazuje, že by žalobca vykonával dielo v rozpore s projektom stavby, žalovaný nikdy neuplatnil reklamáciu na vady diela, z ktorého dôvodu považuje žalobca námietku žalovaného v tomto smere za jeho účelovú obranu. Žalobca dodal, že nezrušil zmluvu o dielo svojvoľne, ale po rozsiahlej korešpondencii so žalovaným, ktorý mu znemožnil dokončiť dielo a bol nečinný. Oprávnenosť náhrady priamej škody je podľa žalobcu preukázaná náležite nepredajnosťou materiálu a žalobca po ukončení tohto súdneho sporu pristúpi k jeho likvidácii, nakoľko bol vyradený z jeho účtovnej evidencie ako nepredajný majetok s nulovou hodnotou. V prípade pochybností o výške ušlého zisku a výške škody mal podľa žalobcu súd prvého stupňa v konaní nariadiť znalecké dokazovanie, ktoré dokazovanie navrhol žalobca. Dovolateľ má za to, že je právne bezvýznamné, či odstúpenie od zmluvy je platné alebo nie. Rozhodné je, že žalovaný nemal vybavené platné stavebné povolenie a projektová dokumentácia bola vypracovaná nekvalitne, z ktorého dôvodu musel žalobca zabezpečiť vypracovanie novej projektovej dokumentácie. Za nepravdivé považuje žalobca aj vyjadrenie žalovaného a pracovníkov z V., a. s., o nedodržaní STN, ktoré STN nie sú záväzné, pokiaľ ich právna záväznosť nie je dohodnutá v zmluve, čo v danom prípade dohodnuté nebolo. V tejto súvislosti žalobca dodal, že nemal v úmysle uvedené normy porušovať, avšak vzhľadom na

nekvalitnú projektovú dokumentáciu bol nútený k improvizácii, aby bolo dielo bez akýchkoľvek väd.

Dovolateľ ďalej uviedol, že pri zhotovovaní diela postupoval aj podľa ust. § 552 Obchodného zákonníka, keď dňa 18. 12. 2007 práce na výkopoch pozastavil, pretože v strede výkopu sa nachádza plynové potrubie, o čom má žalobca aj zápisy zo dňa 20. 12. 2007, 07. 01. 2008 a dňa 11. 01. 2008 v stavebnom denníku, ako aj listinu zo dňa 20. 02. 2008 podpísanú stavebným dozorom žalovaného. Nesprávne právne posúdenie vidí dovolateľ v tom, že odvolací súd konštatoval porušenie ust. § 552 Obchodného zákonníka, pričom vo všeobecnosti sa nepreukázalo splnenie predpokladov pre náhradu škody voči žalovanému. Dovolateľ považuje za potrebné zdôrazniť, že na diele vykonanom žalobcom nikto nič nenechal, presne tak, ako bolo vyhotovené, bolo aj skolaudované a nový projekt len reagoval na vzniknutú realitu a tento projekt slúžil ako podklad ku kolaudácii, a nie k realizácii stavby. Preto dovolateľ navrhuje rozhodnutie odvolacieho súdu, prípadne aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, pričom si dovolateľ uplatnil aj náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k podanému dovolaniu žalobcu uviedol, že mu nie je zrejmé, na aký dôležitý verejný záujem dovolateľ poukazuje, keď tvrdí, že súd porušil zákon nenariadením pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Žalovaný má za to, že tento dovolací dôvod nie je odňatím možnosti konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Žalovaný sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa. Podľa žalovaného súdy dostatočne zistili skutkový stav veci vykonaným dokazovaním, výsluchom svedkov, písomnými dokladmi, ako aj výsluchom samotných účastníkov konania a dospel k správnym skutkovým zisteniam. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca začal práce vykonávať bez toho, aby žalovaný odovzdal stavenisko, pričom jedným z dôvodov, že žalovaný nevyzval žalobcu na začatie diela bolo, že žalovaný nevlastnil rozhodnutie príslušného orgánu štátnej správy k realizácii diela. Žalobca ďalej v rozpore s projektovou dokumentáciou diela umožnil napojenie odbočiek na hlavnú vetvu diela bez súhlasu žalovaného, pri vykonávaní diela porušil platnú STN, čo následne viedlo k zásahu žalovaného a k nutnosti prerušenia prác na diele. Do dňa podania vyjadrenia nie je dielo v jeho časti skolaudované pre dôvody na strane zhotoviteľa diela. Žalovaný trvá na svojom vyjadrení a tvrdení, že žalobcovi nespôsobil škodu dočasným prerušením prác, ktoré bol nutný prerušiť z dôvodu na strane zhotoviteľa diela. Žaloba je preto nedôvodná,

žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal vznik škody, výšku škody, ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti. Obrana žalobcu v súvislosti so započatím prác bez výzvy objednávateľa, s poukazom na skutočnosť, že objednávateľ po zistení nezastavil práce, čím následne „akceptoval“ začatie prác na diele, je podľa žalovaného bezpredmetná a právne irelevantná. Žalovaný má aj za to, že tvrdenie žalobcu o vyhotovení diela bez väd, je v rozpore so skutočnosťou a aj s vykonaným dokazovaním. Vady diela boli podľa žalovaného jasne popísané a preukázané a žalovaný zdôraznil, že povinnosťou zhotoviteľa ako odborníka bolo včas upozorniť na vzniknuté prekážky diela objednávateľa a s týmto konzultovať a navrhnúť riešenie, prípadne zmenu diela tak, ako je to uvedené v ust. § 552 ods. 1 Obchodného zákonníka. Preto žalovaný navrhuje dovolanie zamietnuť, resp. odmietnuť, nakoľko nie sú dané dôvody dovolania a rovnako nie sú dané ani vady konania, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť. Žalovaný si uplatňuje aj trovy dovolacieho konania v sume 520,48 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané účastníkom konania včas (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne menovaných v ust. § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch uvedených v ust. § 238.

Dovoláním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd, uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t.j. ak sa stali skutočnosťou, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 O. s. p.).

Ďalej prípustnosť dovolania proti rozsudku upravuje ust. § 238 O. s. p., a to pre prípad rozsudkov odvolacích súdov, ktorými bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený podľa odseku 1, resp., v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci podľa odseku 2 a tiež v prípade, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu podľa odseku 3.

V prejednáwanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok prvostupňového súdu potvrdený, pričom odvolací súd nevyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, z ktorého dôvodu dovolanie nie je prípustné. Dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa ust. § 238 O. s. p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ust. § 237 O. s. p.

Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku, či postupom odvolacieho súdu nebola žalobcovi odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dôvodom, zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Dovolateľ predovšetkým namietal, že odvolací súd pochybil, keď

v konaní o odvolaní žalobcu nenariadil predseda senátu pojednávanie, nakoľko bolo potrebné zopakovať a doplniť dokazovanie.

Podľa ust. § 214 ods. 1 O. s. p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania,

c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.).

Dovolateľ uvádza, že odvolací súd nenariadil pojednávanie aj napriek tomu, že to vyžadoval dôležitý verejný záujem, resp. ust. § 214 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že zákon pojem verejný záujem bližšie nedefinuje a záleží na posúdení súdu, či v danej veci ide o verejný záujem. Ako interpretačné pravidlo slúži definícia verejného záujmu obsiahnutá v čl. 3 ods. 2 Ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., v zmysle ktorého verejný záujem prináša majetkový alebo iný prospech všetkým občanom, alebo mnohým občanom. Predmetom konania je nárok z dvojstranného právneho úkonu – zmluvy o dielo, čo nemožno považovať za vec, ktorej verejné prejednanie si vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Dovolací súd v súvislosti s obsahom podaného dovolania, resp. s dokazovaním na odvolacom súde, zdôrazňuje aj to, že zákon pripúšťa skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vynesené v sporovom prvostupňovom konaní, iba v obmedzenom rozsahu. Dôkazy a skutočnosti, ktoré môžu byť odvolacími dôvodmi, aj keď neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú charakteristické tým, že sa považujú za výnimočné a viažu sa na konkrétne vymedzené procesné situácie v konaní pred súdom prvého stupňa, ktoré situácie sú ustanovené v znení ust. § 205a O. s. p.

Podľa ust. § 205a ods. 1 O. s. p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by došlo k situáciám podľa ust. § 205a ods. 1 O. s. p., ako aj, že by boli dané dôvody pre nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1 O. s. p. (krajský súd nepovažoval za potrebné dokazovanie doplňovať ani zopakovať, súd prvého stupňa nerozhodol podľa ust. § 115a O. s. p., bez nariadenia pojednávania a nariadenie pojednávania nevyžadoval dôležitý verejný záujem), odvolací súd v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. rozhodol o odvolaní žalobcu bez nariadenia pojednávania. Postupom odvolacieho súdu nedošlo preto k odňatiu možnosti žalobcu pred súdom konať v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

K námietke žalobcu, že súdy nevykonali ním navrhnutý dôkaz nariadením vypracovania znaleckého posudku, dovolací súd uvádza, že táto námietka žalobcu nie je dôvodná, pretože súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (ust. § 120 ods. 1 O. s. p.) a nie účastníka konania. Ak súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, nezakladá to vadu konania v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p., lebo to nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom (R 125/1999, R 6/2000).

V zmysle ust. § 132 O. s. p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle ust. § 237 O. s. p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 O. s. p. Z uvedeného dôvodu nie je dôvodná ani námietka dovolateľa, že súd nesprávne

vyhodnotil dôkazy, resp. že uvádzané dôkazy sú hodnotené nevyvážené a neobjektívne v neprospech žalobcu.

Žalobca v dovolaní napokon namieta aj to, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle ust. § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval) a dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval, alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepreukázala existencia žalobcom tvrdenej procesnej vady v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a že najavo nevyšla ani žiadna iná vada, uvedená v ust. § 237 O. s. p., dovolací súd v ďalšom vychádzal z toho, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ust. § 237 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému

žalovanému priznal nárok na ich náhradu za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie) po 512,85 Eur a 1x paušálnu náhradu po 7,63 Eur podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. trovy dovolacieho konania celkom vo výške 520,48 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová